



WYDZIAŁ DYRYGENTURY, JAZZU, MUZYKI KOŚCIELNEJ
I EDUKACJI MUZYCZNEJ

Nazwa modułu/przedmiotu: Historia muzyki		Kod przedmiotu: D1-DSO-PP/02
Nazwa jednostki prowadzącej moduł/przedmiot: Wydział Dyrygentury, Jazzu, Muzyki Kościelnej i Edukacji Muzycznej		Obowiązuje od roku akademickiego: 2021/2022
Nazwa kierunku: Dyrygentura		
Forma studiów: Stacjonarne I st.	Profil kształcenia: ogólnoakademicki (A)	Status przedmiotu: obowiązkowy
Specjalność: Dyrygentura symfoniczno-operowa		Rok/Liczba semestrów: I-II/4
Język modułu/przedmiotu polski	Forma zajęć: wykład	Wymiar zajęć: 120
Liczba punktów ECTS	Patrz: Program studiów kierunku Dyrygentura	
Koordynator	ad. dr hab. Barbara Mielcarek-Krzyżanowska	
Prowadzący zajęcia	ad. dr hab. Barbara Mielcarek-Krzyżanowska ad. dr Marcin Simela	
Cele i założenia przedmiotu/modułu	poznanie literatury muzycznej, wypracowanie umiejętności audytywnej analizy dzieła muzycznego oraz umiejętności właściwego używania terminów muzykologicznych	
Wymagania wstępne	podstawowe wiadomości z zakresu zasad muzyki, historii muzyki, harmonii i form muzycznych	
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Patrz: Tabela efektów uczenia się dla kierunku Dyrygentura		
TREŚCI PROGRAMOWE PRZEDMIOTU		
Literatura	Literatura podstawowa Chomiński J. Lissa Z.: Historia muzyki powszechnej, PWM Kraków. Chomiński J., Wilkowska-Chomińska K.: Historia muzyki, Kraków 1989. Dahlhaus C.: Idea muzyki absolutnej, Kraków 1988. Fubini E.: Historia estetyki muzycznej, Kraków 1997. Tatarkiewicz W.: Historia estetyki, Warszawa 1990. Topolski J.: Metodologia historii, Warszawa 1985. Literatura uzupełniająca Encyklopedie, leksykony, słowniki Antiquitates Musicae in Polonia, red. H. Feicht, M. Perz, Warszawa-Graz. Encyklopedia katolicka, red. R. Łukaszyk, Lublin 1976 Encyklopedia Muzyczna PWM, część biograficzna, red. E. Dziębowska, Kraków 1979- . Musica Antiqua Europae Orientalis. Acta Scientifica, Bydgoszcz 1968- . Musica Medii Aevi, red. J. Morawski, Warszawa 1965- . Die Musik in Geschichte und Gegenwart, red. F. Blume, Kassel 1949-1979 Neues Handbuch der Musikwissenschaft, red. C. Dahlhaus. The New Grove Dictionary of Music and Musicians, red. S. Sadie, London 1980. The New Harvard Dictionary of Music, red. D. M. Randel, London 1986. The New Oxford History of Music, vol. I-XI, red. G. Abraham, London 1960- . Riemann Musik-Lexikon, Sachteil, red. W. Gurlitt, H. H. Eggebrecht, Mainz 1967.	



WYDZIAŁ DYRYGENTURY, JAZZU, MUZYKI KOŚCIELNEJ
I EDUKACJI MUZYCZNEJ

Monografie, biografie, artykuły

Apel W.: Gregorian Chant, Bloomington 1958.
Arystoteles: Poetyka, Wrocław 1989.
Bieńkowska E.: Wagner a niemiecka utopia sztuki, Res Facta nr 8.
Borowski A.: Renesans, Warszawa 1992.
Brockhaus H.A.: Europäische Musikgeschichte, Berlin 1985.
Brown H. M.: Music in the Renaissance, Englewood Cliffs, New Jersey 1976.
Bukofzer M.: Muzyka w epoce baroku, Warszawa 1970.
Burkhardt J.: Kultura Odrodzenia we Włoszech, 1961.
Carapezza P.E.: Konstytucja nowej muzyki, Res Facta 1972 nr 6.
Carapezza P.E.: Nowa muzyka 2500 lat temu i dziś, Res Facta 1970 nr 4.
Chomiński J.: Historia harmonii i kontrapunktu, Warszawa 1958.
Chomiński J., Wilkowska-Chomińska K.: Formy muzyczne, PWM Kraków.
Cykle pieśni ery romantycznej 1816-1914, red. M. Tomaszewski, Kraków 1989.
Dahlhaus C.: Idea muzyki absolutnej, Kraków 1988.
Dobrzańska Z.: Izorytmia – średniowieczna zasada komponowania, Ruch Muzyczny 1983 nr 1.
Dobrzańska Z.: Izorytmiczna koncepcja dzieła muzycznego, Kraków 1988.
Dobrzańska Z.: Kształtowanie tenoru w motetach G. de Machaut, Muzyka 1979 nr 2.
Dobrzańska Z.: Rola tenoru w kształtowaniu motetu izorytmicznego, Muzyka 1979 nr 3.
Dulęba W., Sokołowska Z.: Haendel, Kraków 1972.
Einstein A.: The Italian Madrigal, t. 1-3, Princeton 1949.
Einstein A.: Mozart. Człowiek i dzieło, Kraków 1983.
Einstein A.: Muzyka w epoce romantyzmu, przeł. M. i S. Jarocińscy, Kraków 1983.
Erhardt L.: Dolce stil nuovo, Ruch Muzyczny 1983 nr 6.
Erhardt L.: Stare i nowe, Ruch Muzyczny 1982 nr 15.
Fubini E.: Historia estetyki muzycznej, Kraków 1997.
Golianek R.D.: Muzyka programowa XIX wieku. Idea i interpretacja, Poznań 1998.
Golianek R.D.: Tradycja barokowa w Wielkiej Mszy c-moll W.A. Mozarta, „Muzyka” 1991 nr 4.
Grout D. J.: A Short History of Opera, New York 1971.
Günther U.: Związki znaczeniowe między tekstem a muzyką w ars nova i ars subtilior, Muzyka 1988 nr 2.
Gwizdalanka D.: Brzmienie kwartetów smyczkowych Beethovena, Poznań 1991.
Gwizdalanka D.: Idiom kwartetowy w twórczości Haydna, „Muzyka” 1985 nr 2.
Hanslick E.: O pięknie w muzyce, przeł. S. Niewiadomski, Warszawa 1903.
Hauser A.: Społeczna historia sztuki i literatury, Warszawa 1974.
Helman Z.: Romantyzm a opera włoska I poł. XIX w., „Pagine” t. 4, Kraków 1980.
Hoppin R.: Medieval Music, New York 1978.
Huizinga J.: Jesień średniowiecza, Warszawa 1971.
Husmann H.: Grundlagen der antiken und orientalischen Musikkultur, Berlin 1961.
Hutchings A.J.B.: The Baroque Concerto, Londyn 1961.
Jak skomponować Drame per musica? (seria Practice musica, Kraków 1994)
Jak realizować basso continuo? (seria Practica musica vol. 4, Kraków 1997)



WYDZIAŁ DYRYGENTURY, JAZZU, MUZYKI KOŚCIELNEJ
I EDUKACJI MUZYCZNEJ

	<p>Jankowski M. – Nauka śpiewu gregoriańskiego według metody ojców benedyktynów z Solesmes, Warszawa 1969. Jarociński S.: Ideologie romantyczne, Kraków 1979. Kłobukowska J. – Zagadnienie wersyfikacji i rytmu w pieśniach trubadura Folqueta de Marseille, Muzyka 1968 nr 4. Kolarzowa R.: Schopenhauer, Wagner, Nietzsche o wartościach muzyki, „Ruch Muzyczny” 1987. Kołaczkowski S.: R. Wagner jako twórca i teoretyk dramatu, Warszawa 1931. Lissa Z.: Szkice z estetyki muzycznej, Kraków 1965.</p>	
Metody kształcenia	<p>wykłady problemowe i konwersatoryjne wykłady z prezentacjami multimedialnymi praca indywidualna prezentacja nagrań CD i DVD inne metody: samodzielne opracowywanie i prezentacja wybranych zagadnień przez studentów</p>	
Metody weryfikacji efektów kształcenia	<p>Ocenianie ciągłe stopnia przygotowania do zajęć</p>	
Forma i warunki zaliczenia	<p>Warunki zaliczenia przedstawiane są na pierwszych zajęciach. Forma: zaliczenie z oceną.</p>	
Data	Kto modyfikował	Czego dotyczy modyfikacja
5.12.2023	as. Jarosław Ciechacki	dostosowanie do zmian w programie studiów
15.05.2021		utworzenie sylabusu